

Kronen. Skulde vi her under Finantslovfor-
slaget votere over Sagen, maatte der derhos
i ethvert Fald indsettes en heelt anden An-
mærkning, en Anmærkning med Næb og Klør,
s. Ex. en Anmærkning, som gik ud paa, at det
Medlem af det theologiske Facultet, hvorpaa
der tænkes, i Løbet af Finantsaaret skulde af-
stediges. Hvis en sliq Anmærkning kom ind i
den endelige Lov, vilde Hensigten virkelig blive
naaet. Men en Anmærkning af den Bestaffen-
hed er imidlertid selvsølgelig Noget, som ikke
burde indsettes i Finantsloven, og, vilde Rigs-
dagen altsaa virkelig for Alvor skaffe sig Ind-
flydelse paa Sagen, da maatte det, som sagt,
stee igjennem en Adresse til Kronen. Rigs-
dagen kan naturligviis i den Retning, som i
enhver anden, gjøre, hvad den anseer for at være
forsvarligt. Paa den Maade, hvorpaa man har
stillet sig, opnaaer man derimod aldeles ikke, hvad
man vil, men man stader kun andre Interesser,
som man ikke vil skade. Der er nemlig Intet
lettere for Underviisningsministeren end at finde
Penge til Lønningen af den paagjældende Do-
cent, selv om der ikke findes en Forhøielse af
den her omtalte Post Sted. Der er mere end
een Maade, hvorpaa han fuldkomment berettiget
og lovligt kan skaffe sig Midler til at afholde Ud-
giften af denne Conto, saa at han ikke møder
nogen Vanskelighed. Hovedsagen, mine Herrer,
er imidlertid den, at man for det Første sætter
sig ud over Hensynet til den gjældende Lov-
givning, saaledes som det allerede er blevet
fremhævet, og dernæst, at man gjør det umuligt
for Regjeringen i Løbet af Finantsaaret at
træffe saadanne Dispositioner, som maatte
findes hensigtsmæssige med Hensyn til at give
dygtige Docenter Leilighed til at virke ved Uni-
versitetet i Fag, hvor der er Trang til saadanne
Docenter. Det kan, mine Herrer, ofte
være meget vigtigt, om der i et givet Aar
er Leilighed til paa denne Maade at sørge
for en ung Mand. Derved taler jeg natur-
ligviis ikke om at sørge for ham i Ordets
ligefremmeste og simpleste Betydning, men
Enhver, som kjender de smaa og fattige

Forhold, hvorunder saa mange af vore Viden-
skabsmænd maae arbejde sig frem, veed, at det
ofte kan have meget stor Betydning, om en
saadan Videnskabsmand paa et vist Punkt i
sit Liv kan finde en nogenlunde tarveligt
lønnet Ansættelse ved Universitetet, eller om
han ikke kan det. Det er Noget, der ofte kan
være afgjørende for hele hans Fremtid, og ikke
det alene; thi det, der saaledes seer ud som
Forsorg for en enkelt Mand, er i Virkelig-
heden Forsorg for den hele videnskabelige Virk-
somhed, for Universitetets fremtidige Lærer-
virksomhed. Det er et Aars videnskabelige
Udsæd, som man saaledes kan spille; det er
bette, som man vil naae, idet man eftertragter
Noget, som man ikke vil kunne naae. Der
har iøvrigt ved flere Leiligheder i den senere
Tid viist sig en Tendents til at anvende en
Regel, som jeg anseer for meget mislig, og
som jeg ikke vil undlade at benytte Leiligheden
til her at omtale. Naar der nemlig har været
Spørgsmaal om at træffe midlertidige Foran-
staltninger, har man sat Lønningen, Honoraret,
eller hvad man nu vil kalde det, meget lavt,
og ikke bestomindre har man ladet concurrere
om denne Lønning, hvorefter Følgen da meget
let bliver, at man vil opnaae — og det har
man factist ogsaa i flere Tilfælde netop bevirket —
at de Mænd, som man just ønskede at kalde
frem, have holdt sig tilbage, idet de ikke vilde
concurrere om en Post paa 500 Rd. eller et
lignende Beløb. Ogsaa dette er, troer jeg, en
flet Deconomi, men i det Store vil det være
en ussel Deconomi, om man for at spare et
Par Tusinde Rigsdaler vil affkøre Udviklingen,
saaledes som man gjør det, ved at fastholde
den stedfundne Medsættelse af den Bevilling,
hvorom der her er Tale.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** I, hvad den ærede
Taler, som nu satte sig, httrede, kan jeg ikke
Andet end erklære mig fuldstændigt enig, og
jeg skal gjøre de Herrer, som ikke have læst
Forhandlingerne i det andet Thing — hvis